

कृत्वाजिनमस्मिन्नास्तृणात्यदित्यास्त्वगिति (४. ३०) ॥ ६ ॥ नीउस्योपरि प्राग्यी-
वमुत्तरलोम · नीउटे (३. ३. ४. १) शकटस्योपस्थे पश्चाद्भागे ।

तस्मिन्सोमं निदधात्यदित्यै सद इति (४. ३०) ॥ ७ ॥ तस्मिन्नास्तोर्णे कृत्वा-
जिने अर्धयुः सोऽति वासोबद्धमेव · न्यग्रोधपक्षे तस्यापि सहैव स्थापनम्
आसीदतमित्यूह्य । अभिषेचनीये च सोमं क्रीत्वा द्वैधमुपनक्ष्य पर्युक्ष्येति (१५. ४. ३)
वक्ष्यमाणत्वात्सोमविक्रयिणः सकाशाद्विरण्यादानानन्तरं सोमस्य वस्त्रद्वये पृथक्पृ-
थक् बन्धनम् न्यग्रोधस्य च · यजमानः सर्वाञ्छिरसि कृत्वा गहति · सर्वेषा-
मासादनम् अदित्यै सद आसीदतेत्यूहः ।

अस्तभ्राद्ग्यामिति (४. ३०) सोममालम्भ्य वाचयति ॥ ८ ॥ सोममालम्भ-
स्वेत्यधेषणया यजमानेन सोमालम्भं कारयित्वा · न्यग्रोधे सोमन्यग्रोधावाल-
भस्वेति प्रैषः अस्तभ्रीतां ग्यां वृषभावत्तरिक्षममिमातां आसीदतं सम्राजौ
इत्यूहः · अभिषेचनीये च सोमन्यग्रोधानालम्भस्व अस्तभ्रन्त्यां वृषभा अन्त-
रिक्षममिमतं आसीदतं सम्राजौ ।

वनेषु व्यत्तरिक्षमिति (४. ३१) सोमपर्याणक्षणेन परित्यज्य कृत्वाजिनं पुरस्ता-
दासजति सूर्यस्य चक्षुरित्यासनयोरन्यतरत् (४. ३२) ॥ ९ ॥ सोऽनेन वाससा
सोमं परित्यज्य सर्वतो वेष्टयित्वा आसनार्थयोः कृत्वाजिनयोर्मध्ये अन्यतरदनिय-
तमेकं कृत्वाजिनं शकटस्य पुरस्ताद्भागे आसजति युगसमीपे उद्धिते दण्डे अवल-
गयति ध्वजस्थानीयम् · अत्रानसो वाससा वेष्टनमिति केचित् · मानवे वनेषु
व्यत्तरिक्षमित्यनो वाससा पर्याणक्ष्यतीति । अनसि स्थितः सोमः परि समन्ता-
दानक्ष्यते येन पठकुटीस्थानीयेन तत्सोऽह्नमिति · तेन सोमस्य परितो वेष्टनेन
पठकुटी निष्पादनीया ।

एकं चेद्ग्रीवा अवकृत्य ॥ १० ॥ यद्यासनार्थमेकमेव कृत्वाजिनम् न द्वे तदा
तस्य ग्रीवाः कण्ठप्रदेशं हित्वा शकटस्य पुरस्तादासजति · ग्रीवाशब्दो बहुवचनात्
एव प्रायेण वेदे दृश्यते ।

अनडाहौ युनक्तुम्रावेतमिति (४. ३३) ॥ ११ ॥ बलीवर्दी । इदानीमिदं
विचार्यते किं युगपदनडाहोर्योजनमुत भेदेनेति · तदर्थं चेदमपरं चिन्त्यते